

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 15C/69/2005
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1105207986
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Otília Belavá
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1105207986.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudkyňou JUDr. Otíliou Belavou v právnej veci navrhovateľa: H. J. Q., nar.XX.XX.XXXX, bytom B. XX, R., Česká republika, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, sídlo Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody podľa zák.č. 514/2003 Z.z. vo výške 3.083.838,40 EUR (92.903.716,-Sk) a nemajetkovej ujmy 531.102,70 EUR (16.000.000,-Sk)

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a** .

Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom z 01.03.2005, doručeným tunajšiemu súdu 04.03.2005 navrhovateľ žiadal, aby súd svojím rozhodnutím uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 54.392.141,-Sk (1.805.488,32 EUR) s príslušenstvom, titulom náhrady škody nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím v zmysle zák.č.58/1969Zb. a zák.č. 514/2003 Z.z..

Podaním z 18.01.2006, doručeným tunajšiemu súdu 26.01.2006, navrhovateľ rozšíril návrh na sumu 93.395.028,-Sk (3.100.146,98 EUR) s príslušenstvom, ktorá spočívala v náhrade škody a nemajetkovej ujmy. Súd zmenu návrhu uznesením zo 14.11.2007 pod č.k. 15C 69/2005-15 podľa § 95 ods. 1 O.s.p., pripustil.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 27.06.1997 pod č.k. 17 Rob 1361/1996 získal exekučný titul na vymoženie pohľadávky proti povinnému Obec Holíčkovce vo výške 99.997,-Sk s príslušenstvom. Vo veci exekúcie bol poverený uznesením Krajského súdu v Košiciach zo 14.11.1997 pod č.k. 2Zp 2158/1997 súdny exekútor Štefan Šviderský, ktorý bol uznesením Okresného súdu vo Vranove nad Topľou z 29.03.1999 pod č.k. Er 3196/1997 v spojení s č.k. EX 586/1999 z exekúcie vylúčený a na vykonanie exekúcie bol poverený Ing. Štefan Varga. V priebehu rokov 1999 až 2004 Ing. Štefan Varga vymohol len nepatrnú časť pohľadávky cca 2% a nakoniec Okresný súd vo Vranove nad Topľou uznesením z 20.07.2004 pod č.k. Er 3196/1997-138 v spojení s č.k. EX 586/1999 exekúciu zastavil. Podľa názoru navrhovateľa tým, že Okresný súd vo Vranove nad Topľou v uznesení z 20.07.2004 pod č.k. Er 3196/1997-138 v spojení s č.k. EX 586/1999 nedal v poučení možnosť odvolania, hoci ust. § 58 ods.4 Exekučného poriadku prípustnosť odvolania výslovne uvádza, postupoval nezákonne, čím po piatich rokoch trvania exekúcie došlo k situácii, kedy povinný vyzval exekútora na vrátenie peňažných prostriedkov, ktoré vymohol. V ďalšom navrhovateľ poukázal na prieťahy v exekučnom konaní exekútora Šviderského v období rokov 1997 až 1999 ako aj na prieťahy v exekučnom konaní exekútora Ing. Štefana Vargu v období rokov 1999 až 2004. V dôsledku prieťahov v exekučnom konaní a nezákonného zastavenia exekučného konania navrhovateľovi vznikla

škoda nevyhovením pohľadávky voči povinnému, ktorú špecifikoval z nevyhovenej pohľadávky vo výške 99.997,-Sk, zo zmluvnej pokuty uvedenej v návrhu na strane 2 z jednotlivých súm vo výške 813.919,-Sk, z úroku z omeškania od 01.12.1992 do 28.02.2005 vo výške 36.382.179,-Sk a z ďalších úrokov z omeškania z jednotlivých súm uvedených v návrhu na strane 2 vo výške 56.392.141,-Sk. S poukazom na skutočnosť, že exekútor v roku 2004 navrhovateľovi ako oprávnenému vyplatil 1.300.000,-Sk, predmetnou žalobou sa domáha už len časti vzniknutej škody vo výške 54.392.141,-Sk s príslušenstvom. Po podaní návrhu navrhovateľ výšku škody upravil v časti špecifikácie sumy 36.382.179,-Sk na 27.958.118,-Sk a v časti špecifikácie sumy 54.392.141,-Sk na 41.939.216,-Sk, ďalej rozšíril návrh o 25.163.528,-Sk titulom ušlého zisku a úroku z omeškania za obdobie od 28.02.2002 do 27.02.2006 a nemajetkovú ujmu vo výške 16.000.000,-Sk titulom vystavenia neistote a stresu, čo malo dopad na zdravotný stav navrhovateľa, začal trpieť ťažkou nevyliciteľnou chorobou.

Odporca sa k návrhu vyjadril podaním z 18.12.2007, doručeným súdu 20.12.2007 s tým, že na náhradu škody, ktorú si navrhovateľ uplatňuje v dôsledku prieťahov v exekučnom konaní a nesprávnym úradným postupom exekútora Štefana Vargu v rokoch 1999 až 2004, ako i v dôsledku nezákonného rozhodnutia Okresného súdu vo Vranove nad Topľou z 20.07.2004 pod č.: Ex 586/1999 a Er 3196/1997 nemožno aplikovať zák.č. 514/2003 Z.z., nakoľko podľa § 27 ods.2 citovaného zákona, zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti zákona sa aplikujú doterajšie predpisy. Navrhovateľ sa domáha náhrady škody spôsobenej súdnymi exekútormi Štefanom Šviderským a Ing. Štefanom Vargom, ktorí vykonávajú činnosť nestranné a nezávisle podľa §3 vety prvej zákona o súdnych exekútoroch, pričom podľa § 33 ods.1 vety prvej zák.č. 233/1995 Z.z., exekútor zodpovedá za škodu tomu, komu spôsobil on alebo jeho zamestnanci v súvislosti s činnosťou podľa tohto zákona. Nakoľko údajná škoda, ktorú navrhovateľ vyčíslil bola spôsobená činnosťou exekútorov podľa zák.č. 233/1995 Z.z. a činnosť exekútorov začala v roku 1997, za údajnú škodu nenesie zodpovednosť odporca, ale priamo exekútori v zmysle Exekučného poriadku. Keďže odporca nie je pasívne legitimovaný, návrh žiadal zamietnuť. Napriek uvedenému právnomu názoru, z opatrnosti sa odporca vyjadril i k nezákonnému rozhodnutiu Okresného súdu vo Vranove nad Topľou z 20.07.2004 pod č.k. Ex 586/1999 a Er 3196/1997, ktorým bola exekúcia zastavená s tým, že ustanovenie §1 ods.1 zák.č. 58/1969 Zb. zakladá objektívnu zodpovednosť štátu, avšak dôkazné bremeno nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je na navrhovateľovi v spojení s § 120 ods.1 vety prvej O.s.p.. Ak má byť navrhovateľ úspešný, musí preukázať súčasné splnenie troch základných podmienok: 1. existenciu nezákonného rozhodnutia, 2. vznik škody, 3. príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a nezákonným rozhodnutím. Pokiaľ ide o prvú podmienku, navrhovateľ nepreukázal, že by rozhodnutie Okresného súdu vo Vranove nad Topľou z 20.07.2004 pod č.k. Ex 586/1999 bolo pre nezákonnosť zrušené príslušným orgánom, pričom otázku nezákonnosti nie je možné riešiť pri rozhodovaní o náhrade škody podľa zák.č. 58/1969 Zb. ako otázku predbežnú (R 35/1977). Keďže navrhovateľ nepreukázal existenciu právoplatného rozhodnutia príslušného orgánu o nezákonnosti rozhodnutia Okresného súdu vo Vranove nad Topľou z 20.07.2004 pod č.k. Ex 586/1999, s poukazom na §4 zák.č. 58/1969 Zb., navrhovateľ nemá nárok na náhradu škody, preto návrh žiadal zamietnuť. V súvislosti s uplatnenou škodou odporca poukázal na skutočnosť, že zák.č. 58/1969 Zb. škodu ako takú nedefinuje, avšak v ustanovení §20 odkazuje na všeobecné predpisy Občianskeho zákonníka. Podľa §442 ods.1 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), pričom skutočnou škodou je ujma, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného oproti stavu pred škodovou udalosťou. Navrhovateľ vznik skutočnej škody žiadnym dôkazom nepreukázal, t.j., že mu vydaním rozhodnutia Okresného súdu vo Vranove nad Topľou z 20.07.2004 pod č.k. Ex 586/1999 vznikla škoda (vydanie uznesenia o zastavení exekúcie nemožno považovať za škodovú udalosť, nakoľko v dôsledku tohto rozhodnutia nemohlo dôjsť k zmenšeniu majetku navrhovateľa, ale k zmenšeniu majetku došlo insolventnosťou dlžníka, čo však patrí k podnikateľskému riziku, keďže podnikateľ koná samostatne, vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť). Keďže navrhovateľ nepreukázal žiadnu zo základných podmienok na náhradu škody, ktoré musia byť splnené súčasne, odporca žiadal návrh žiadal zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa dožiadaným Okresným súdom v Ostrave, vyjadrením zástupkyne odporcu, oboznámil sa s listinami - spisom Okresného súdu vo Vranove nad Topľou pod č.k. Er 3196/1997 v spojení s č.k. EX 586/1999, spisom Krajského súdu v Košiciach pod č.k. 3Cb 4/2008 v spojení s č.k. 17 Rob 1396/1996, pričom prihliadol na obsah spisového materiálu podľa § 120 ods.1 O.s.p. a zistil nasledovný skutkový stav:

Z výsluchu navrhovateľa a vyššie špecifikovaných spisov súd zistil identické skutočnosti uvedené v písomnom návrhu a v jeho rozšírení, príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a porušením právnych povinností súdnych exekútorov, resp. nezákonným rozhodnutím Okresného súdu vo Vranove nad Topľou navrhovateľ videl v tom, že prieťahy v exekučnom konaní umožnili povinnému, aby svoj majetok previedol na iné subjekty a tým sa vyhol exekúcii a jednak Okresný súd vo Vranove nad Topľou porušil práva navrhovateľa ako oprávneného na spravodlivý a nestranný proces, keď proti uzneseniu z 20.07.2004 pod č.k. Er 3196/1997-138 v spojení s č.k. EX 586/1999 nepripustil odvolanie. V ďalšom navrhovateľ uviedol, že po nezákonnom rozhodnutí Okresného súdu vo Vranove nad Topľou z 20.07.2004 pod č.k. Er 3196/1997-138 v spojení s č.k. EX 586/1999, exekučné konanie prebiehalo ďalej a Okresný súd v roku 2009 exekučné konanie zastavil.

Z vyjadrenia zástupkyne odporcu súd nezistil iné skutočnosti, než ktoré boli uvedené v písomnom vyjadrení z 18.12.2007.

Vo veci predmetného návrhu súd rozhodol rozsudkom z 01.06.2010 pod č.k. 15C/69/2005-83, s dôrazom na skutočnosť, že exekučné konanie nie je právoplatne skončené tak, že návrh zamietol. Svoj návrh odôvodnil v časti nesprávneho úradného postupu ktorý spočíval v prieťahoch v exekučnom konaní pod č. Er 3196/1997 v spojení s EX 586/1999, že

všeobecný súd nemá právomoc rozhodovať o tom, či ústavné právo občana na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov bolo porušené alebo nie. V časti nezákonného rozhodnutia vydaného Okresným súdom vo Vranove nad Topľou z 20.07.2007 pod č.k. Er 3196/1997-138 v spojení s č.k. EX 586/1999, ktorým bola exekúcia zastavená súd návrh zamietol s odôvodnením, že navrhovateľ nepredložil žiadny dôkaz o tom, že predmetné rozhodnutia boli ako nezákonné zrušené. Proti predmetnému rozhodnutiu podal odvolanie navrhovateľ o ktorom rozhodol odvolací Krajský súd uznesením z 30.11.2011 pod č.k. 4Co/404/2010-122 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil na ďalšie konanie pre nesprávne právne posúdenie s tým, že nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo jeho činnosť, ktorá nie je vykonávaná v samotnej lehote alebo v lehote, ktorá zodpovedá právu na prejednanie vecí bez zbytočných prieťahov. Z hľadiska príčinnej súvislosti je v danom prípade významné, či nesprávny úradný postup súdu v exekučnom konaní bol podstatnou a rozhodujúcou príčinou toho, že sa pohľadávka oprávneného neuspokojila z majetku povinného. Vo vzťahu k nezákonnému rozhodnutiu odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že toto rozhodnutie nebolo právoplatné a následne zrušené ako nezákonné, ale bolo zrušené v riadnom odvolacom konaní uznesením Krajského súdu v Prešove zo 06.03.2006 pod č.k. 2CoE 49/2005-212 a v konaní sa ďalej pokračovalo.

Súd doplnil dokazovanie výsluchom navrhovateľa, vyjadrením zástupkyne odporcu, listinnými dôkazmi - opäť spisom Okresného súdu Vranov nad Topľou pod č.k. Er 3196/1997 v spojení s č.k. EX 586/1999, spisom Krajského súdu v Košiciach pod č.k. 3Cb 4/2008 v spojení s č.k. 17 Rob 1361/1996, Okresného súdu Vranov nad Topľou pod č.k. 1T/197/2004, pričom prihliadol na obsah spisového materiálu podľa § 120 ods.1 O.s.p. a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ sa domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy ktorá bola spôsobená nesprávnym úradným postupom titulom prieťahov v exekučnom konaní Er 3196/1997 v spojení s č.k. EX 586/1999 exekútora Šviderského v období rokov 1997 až 1999 a exekútora Ing. Štefana Vargu v období rokov 1999 až 2004 a nezákonným rozhodnutím Okresného súdu Vranov nad Topľou z 20.07.2004 pod č.k. Er 3196/1997-138 v spojení s č.k. EX 586/1999 ktorým exekúcia bola zastavená.

Navrhovateľ podaním zo 17.06.2012, doručeným súdu 20.06.2012 (č.l. 133) rozšíril návrh v časti náhrady škody na 92.903.716,-Sk (3.083.838,40 EUR) a návrh v časti ušlého zisku vo výške 25.163.528,-Sk zobral späť. O rozšírení návrhu súd podľa § 95 ods.1, 2 O.s.p. rozhodol uznesením do zápisnice súdu dňa 03.07.2012 a o čiastočnom späťvzátí podľa § 96 ods.1, 2 O.s.p. so súhlasom odporcu konanie zatavil (č.l. 149). Navrhovateľ zároveň rozšíril návrh o obdobie nasledujúce i po roku 2004 až do rozhodnutia súdu o prekročení právomoci sudcov v konaniach Okresného súdu Vranov nad Topľou pod č.k. Er 3196/1997 v spojení s č.k. EX 586/1999, Krajského súdu v Košiciach pod č.k. 3Cb 4/2008 v spojení s č.k. 17 Rob 1361/1996 a Krajského súdu v Prešove, nakoľko exekučné konanie nie je právoplatne skončené (exekúcia bola zastavená avšak rozhoduje sa o náhrade trov exekučného konania).

Navrhovateľ zdôraznil skutkové okolnosti, že Okresný súd Košice vydal 27.06.1997 platobný rozkaz pod č.k. 17Rob 1361/96 na základe návrhu vo veci navrhovateľa proti Obci Holčíkovce o zaplatenie 1.400.000,-Sk. Odporca platobný rozkaz prevzal 14.07.1997, odpor podaný nebol, preto sa platobný rozkaz stal právoplatným a vykonateľným 01.08.1997. Na základe tohto titulu bola na Okresnom súde Vranov nad Topľou vedená exekúcia pod č.k.

Er 3196/97 v spojení s č.k. EX 586/1999. Exekúcia vedená súdnym exekútorom JUDr. Šviderským vykazovala prieťahy, preto bola exekúcia pridelená súdnemu exekútorovi JUDr. Štefanovi Vargovi, ktorý časť prostriedkov vymohol na základe dražby v roku 2003. Rozvrh výťažku navrhovateľ obdržal 04.05.2004, ktorý bol schválený súdom až v roku 2008. Rozhodnutím Okresného súdu Vranov nad Topľou 07.07.2009 bola exekúcia zastavená a súd vymoženú čistku vrátil povinnému. Obec Holčíkovce ako povinný v roku 1999 podal návrh na obnovu konania, ktorý bol Krajským súdom Košice zamietnutý, NS SR uznesenie Krajského súdu zrušilo a o návrhu na obnovu konania opäť rozhodol Krajský súd Košice tak, že obnovu pripustil. O odvolaní NS SR rozhodol tak, že obnovu zamietol. Obec Holčíkovce dňa 16.02.2007 podala návrh na zrušenie právoplatného platobného rozkazu z 27.06.1997 pod č.k. 17Rob 1361/96 s odôvodnením, že vtedajšiemu štatutárnemu zástupcovi Obce Holčíkovce Ing. Ondarišinovi nebol platobný rozkaz doručený do vlastných rúk. Navrhovateľ má zato, že Krajský súd Košice nemal právomoc na prejednanie takéhoto návrhu (§103 a §104 O.s.p.) keď konanie mal zastaviť, resp. urobiť dopyt na povinného či nejde o obnovu konania, dovolanie alebo iný mimoriadny opravný prostriedok. Krajský súd Košice začal vo veci konať a opravovať desať rokov starý platobný rozkaz pre údajné chyby v písaní. Rozhodnutie Krajského súdu Košice bolo NS SR zrušené a následne Krajský súd Košice dňa 14.10.2008 vykonal výsluch Ing. Ondarišina a pani W., pričom navrhovateľa o tomto výsluchu neinformoval. Na výsluchu Ing. Ondarišin vypovedal, že on platobný rozkaz neprevzal a svedkyňa W. vypovedala, že ona prevzala platobný rozkaz, že to patrilo do jej pracovnej náplne. Robila tak od roku 1991 do roku 2003. Pri tomto výsluchu súd vedel, že Ing. Ondarišin klame, nakoľko to vyplýva z rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou z 24.08.2005 vo veci 1T 197/2004. Napriek uvedeným dôkazom Krajský súd Košice po jedenástich rokoch dňa 15.10.2008 platobný rozkaz z 27.06.1997 opäť zaslal povinnému, čím boli vytvorené podmienky pre podanie odporu, čo povinný využil a dňa 20.10.2008 proti platobnému rozkazu podal odpor. Po podaní odporu bola vec prevedená do registra 3Cb 4/2008. Uznesením 02.02.2009 súd podaný odpor odmietol a návrh na zrušenie platobného rozkazu zamietol. O odvolaní rozhodol NS SR tak, že uznesenie zrušilo a vo veci opäť rozhodol Krajský súd Košice tak, že po tretíkrát povinnému doručil platobný rozkaz a medzitým Okresný súd Vranov nad Topľou dňa 07.07.2009 exekúciu zastavil, napriek tomu, že o opakovane doručovaných platobných rozkazoch nebolo právoplatne rozhodnuté. Zastavenie exekúcie potvrdil Krajský súd Košice. Navrhovateľ podal ústavnú sťažnosť ktorá bola odmietnutá. Exekúcia nie je k dnešnému dňu skončená, súd rozhoduje o nákladoch exekučného konania. Z uvedeného je zrejmé, že Okresný súd Vranov nad Topľou, Krajský súd Košice a Krajský súd Prešov svojím konaním prekročili právomoc a svojím protiprávnym konaním spôsobili navrhovateľovi majetkovú škodu vo výške 3.083.838,40 EUR a nemajetkovú ujmu ktorú vyčíslil na 531.102,70 EUR.

Z vyjadrenia zástupkyne odporcu súd zistil, že navrhovateľ nepreukázal zákonom uložené podmienky nesprávny úradný postup či nezákonné rozhodnutie. Vo vzťahu k neexistencii nezákonného rozhodnutia vyslovil právny názor už odvolací Krajský súd v Bratislave uznesení pod č.k. 4Co 404/2010 z 30.11.2011 na strane 6 predmetného rozhodnutia. Vo vzťahu k existencii nesprávneho úradného postupu s odkazom na ust. § 9 ods. 1 a 2 zák.č. 514/2003 Z.z. navrhovateľ rovnako nepreukázal existenciu nesprávneho úradného postupu. Z uvedeného vyplýva, že pre priznanie nároku na náhradu škody neexistuje právny základ. Nesplnením už prvej podmienky požadovanej zákonom, automaticky nemohlo dôjsť ani k vzniku škody a rovnako ani k preukázaniu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom resp. nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou. Vo vzťahu k vzniku škody navrhovateľ nepredložil žiaden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval prípadnú škodu (vzhľadom na uvedené škoda ani nemohla vzniknúť). Rovnako žiadnym relevantným spôsobom s odkazom na ust. § 17 zák.č. 514/2003 Z.z. navrhovateľ nepreukázal ani prípadnú nemajetkovú ujmu. Tvrdenia uvádzané v navrhovateľom považuje odporca len za ničím neodôvodnený subjektívny názor navrhovateľa. V tomto smere navrhovateľ neunesol bremeno tvrdenia ani na to nadväzujúce dôkazné bremeno. Odporca považuje návrh za nedôvodný, ktorý nemá oporu v zákone a preto ho žiada zamietnuť v celom rozsahu.

Z návrhu je zrejmé, že navrhovateľ sa domáha zodpovednosti za škodu podľa lex specialis titulom nesprávneho úradného postupu, ktorý spočíva v prieťahoch Okresného súdu Vranov nad Topľou vo

veci exekúcie pod č.k. Er 3196/97 v spojení s EX 586/1999 v období od roku 1999 do súčasnosti a nezákonnosť rozhodnutia Okresného súdu Vranov nad Topľou z 20.07.2004 pod č.k. Er 3196/1997-138 v spojení s č.k. EX 586/1999, ktorým exekúcia bola zastavená a nasledujúce obdobie v ktorom boli vydané ďalšie rozhodnutia až do súčasnosti. Skutkové okolnosti prejednávanej veci spadajú do obdobia účinnosti dvoch hmotnoprávných predpisov upravujúcich právny stav veci, preto súd pri svojom prvom rozhodnutí sa s otázkou aplikácie právneho predpisu vysporiadal podľa § 27 zák.č. 514/2003 Z.z. tak, že skutkové okolnosti obdobia pred účinnosťou zák.č. 514/2003 Z.z. posúdil podľa zák.č. 58/1969 Zb. a od 01.07.2004 kedy nadobudol účinnosť zák.č. 514/2003 Z.z. podľa tohto zákona. Keďže odvolací súd sa s názorom súdu nestotožnil s tým, že ak skutkové okolnosti trvali do doby po účinnosti zák.č. 514/2003 Z.z. bolo potrebné aplikovať a rozhodnúť podľa tohto zákona, súd pri posúdení uplatneného nároku rozhodoval podľa zák.č. 514/2003 Z.z..

Z platobného rozkazu Krajského súdu v Košiciach pod č.k. 17Rob 1361/96 z 27.06.1997 súd zistil, že platobným rozkazom vo veci navrhovateľa H.. J. Q., F.L.O.P. bola odporcovi Obec Holčikovce uložená povinnosť zaplatiť sumu 99.997,-Sk so zmluvnou pokutou 1% za každý deň omeškania. (spis Er 3196/97 v spojení s EX 586/1999 zv.I č.I.4)

Z uznesenia NS SR z 31.10.2000 pod č.k. 1Obo 180/2000 súd zistil, že NS SR rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach z 18.02.2000 pod č.k. 9Cb 673/99 ktorým Krajský súd zamietol návrh Obce Holčikovce na obnovu konania, NS SR zrušil a vrátil na ďalšie konanie s odôvodnením, že súd mal posúdiť dôvodnosť obnovy konania (vyšli najavo skutočnosti, ktoré odôvodňujú predpoklad, že zmluvy na ktoré sa uskutočňujú exekúcie sú neplatné; pričom tieto skutočnosti navrhovateľ nemohol použiť v pôvodnom konaní) a nie je podstatné, že vo veci bol vydaný platobný rozkaz, ktorý nadobudol účinky právoplatného rozhodnutia. Obnova konania bola podaná i vo vzťahu 17Rob 1361/96 a 18Rob 1357/96. (spis Er 3196/97 v spojení s EX 586/1999 zv.II č.I. 43a)

Z uznesenia Okresného súdu Vranov nad Topľou z 20.07.2004 pod č.k. Er 3196/97 súd zistil, že začatá exekúcia sa zastavuje. (spis Er 3196/97 v spojení s EX 586/1999 zv.I č.I. 138)

Z návrhu na obnovu konania doručeným Krajskému súdu v Košiciach 14.06.1999 súd zistil, že Obec Holčikovce ako navrhovateľ podal proti odporcovi H.. J. Q., F.L.O.P. návrh na obnovu konania vo veci 17Rob 1361/96. (spis Er 3196/97 v spojení s EX 586/1999 zv.I č.I. 32)

Z uznesenia Krajského súdu v Košiciach z 18.03.2005 pod č.k. 9Cb 673/99 súd zistil, že obnova konania vo veciach 17Rob 1361/96, 18Rob 1357/96, 9Cb 1832/96 bola povolená. (spis Er 3196/97 v spojení s EX 586/1999 zv.I č.I. 210)

Z uznesenia Krajského súdu v Prešove zo 06.03.2006 pod č.k. 2CoE 49/05 súd zistil, že rozhodnutie Okresného súdu Vranov nad Topľou z 20.07.2004 pod č.k. Er 3196/97 o zastavení exekúcie bol zrušené. (spis Er 3196/97 v spojení s EX 586/1999 zv.I č.I. 212)

Z uznesenia NS SR z 29.11.2006 pod č.k. 1Obo 223/2005 súd zistil, že návrh na obnovu konania sa zamietla. (spis Er 3196/97 v spojení s EX 586/1999 zv.I č.I. 247)

Z uznesenia Okresného súdu Vranov nad Topľou z 27.03.2007 pod č.k. Er 3196/97 súd zistil, že začatá exekúcia sa zastavuje. (spis Er 3196/97 v spojení s EX 586/1999 zv.I č.I. 268)

Z uznesenia Krajského súdu v Prešove z 19.09.2007 pod č.k. 4CoE 13/2007 súd zistil, že rozhodnutie Okresného súdu Vranov nad Topľou z 27.03.2007 pod č.k. Er 3196/97 o zastavení exekúcie bolo zrušené. (spis Er 3196/97 v spojení s EX 586/1999 zv.IV č.I. 246)

Z uznesenia NS SR z 25.04.2007 pod č.k. 4Obo 68/2007 súd zistil, že opravné uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 26.02.2007 pod č.k. 17Rob 1361/96-41, ktorým KS v Košiciach opravil výrok platobného rozkazu, sa zrušuje. (spis Er 3196/97 v spojení s EX 586/1999 zv.I č.I. 291)

Z uznesenia Okresného súdu Vranov nad Topľou z 24.04.2008 pod č.k. Er 3196/97 súd zistil, že začatá exekúcia sa zastavuje. (spis Er 3196/97 v spojení s EX 586/1999 zv.I č.I. 518)

Z uznesenia Krajského súdu v Prešove z 28.05.2008 pod č.k. 3CoE 27,28,37/2008 súd zistil, že rozhodnutie Okresného súdu Vranov nad Topľou z 10.03.2008, z 02.11.2007, z 27.01.2008 pod č.k. Er 3196/97 o schválení rozvrhu výťažku, boli zrušené s odôvodnením, že rozhodnutia súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhov na zastavenie exekúcie sú predčasné nakoľko nie je vylúčené, že v základnom konaní 17Rob 1361/96 ako aj v konaní 18Rob 1361/96 bude vyhovené. (spis Er 3196/97 v spojení s EX 586/1999 zv.IV č.l. 290a)

Z uznesenia NS SR zo 04.03.2009 pod č.k. 5Cdo 12/2009 súd zistil, že dovolanie oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 28.05.2008 pod č.k. 3CoE 27,28,37/2008, odmietol. (spis Er 3196/97 v spojení s EX 586/1999 zv.IV č.l. 317)

Z uznesenia NS SR z 27.05.2009 pod č.k. 2Obo 40/2009 súd zistil, že uznesenia Krajského súdu v Košiciach z 01.03.2007 a z 20.10.2008, ktorým KS v Košiciach návrh na zrušenie platobného rozkazu zamietol a zamietol odpory, boli zrušené a vrátené na ďalšie konanie. (spis Er 3196/97 v spojení s EX 586/1999 zv.I č.l. 718)

Z uznesenia Okresného súdu Vranov nad Topľou zo 07.07.2009 pod č.k. Er 3196/97 súd zistil, že exekúcia bola zastavená. (spis Er 3196/97 v spojení s EX 586/1999 zv.I č.l.743)

Z uznesenia Krajského súdu v Prešove zo 04.11.2009 pod č.k. 15CoE 1/2009 súd zistil, že rozhodnutie o zastavení exekúcie bolo potvrdené. (spis Er 3196/97 v spojení s EX 586/1999 zv.I č.l. 779)

Z uznesenia NS SR zo 17.12.2009 pod č.k. 1Obdo V 36/2009 súd zistil, že dovolanie H.. J. Q. vo veci uznesenia Krajského súdu v Košiciach z 02.02.2009 ktorým bol návrh na zrušenie platobného rozkazu zamietnutý, bolo zamietnuté. (spis Er 3196/97 v spojení s EX 586/1999 zv.I č.l. 825)

Z uznesenia Okresného súdu Vranov nad Topľou z 21.12.2009 pod č.k. Er 3196/97 súd zistil, že povinnému bola uložená povinnosť nahradiť trovy exekúcie. (spis Er 3196/97 v spojení s EX 586/1999 zv.IV č.l. 328a)

Z uznesenia NS SR z 22.09.2010 pod č.k. 5Odo 161/2010 súd zistil, že dovolanie H.. J. Q. vo veci uznesenia Okresného súdu Vranov nad Topľou zo 07.07.2009 pod č.k. Er 3196/97 o zastavení exekúcie, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Prešove zo 04.11.2009 pod č.k. 15CoE 1/2009 bolo odmietnuté a uznesenie Krajského súdu v Prešove z 19.03.2010 pod č.k. 15CoE 12/2010 vo veci poukázania nerozvrhnutého výťažku, bolo zrušené. (spis Er 3196/97 v spojení s EX 586/1999 zv.IV č.l. 345)

Z uznesenia NS SR z 01.12.2010 pod č.k. 5Odo 231/2010 súd zistil, že dovolanie H.. J. Q. vo veci uznesenia Okresného súdu Vranov nad Topľou zo 07.07.2009 pod č.k. Er 3196/97 o zastavení exekúcie, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Prešove zo 04.11.2009 pod č.k. 15CoE 1/2009, bolo odmietnuté. (spis Er 3196/97 v spojení s EX 586/1999 zv.I č.l. 891)

Z uznesenia Krajského súdu v Prešove zo 16.05.2012 pod č.k. 15CoE 3/2012 súd zistil, že rozhodnutie o povinnosti povinného nahradiť trovy exekúcie bolo zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie. (spis Er 3196/97 v spojení s EX 586/1999 zv.IV č.l. 351)

Z uznesenia Okresného súdu Vranov nad Topľou zo 07.11.2012 pod č.k. Er 3196/97 súd zistil, že uznesenie o trovách exekúcie bolo zmenené tak, že exekútorovi sa náhrada trov exekúcie nepriznáva. (spis Er 3196/97 v spojení s EX 586/1999 zv.I č.l. 1013)

Zo spisu Krajského súdu v Košiciach pod č.k. 3Cb 4/2008 súd zistil, že dňa 27.11.1996 bol doručený súdu návrh H.. J. Q., F.L.O.P. proti odporcovi Obec Holčikovce o zaplatenie 99.997,-Sk s prísl., vec bola vedená pod 17Rob 1361/96. Dňa 27.06.1997 bol vydaný platobný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť 01.08.1997. Dňa 17.06.1999 bol podaný návrh na obnovu konania Obcou Holčikovce na strane navrhovateľa a dňa 16.02.2007 bol podaný návrh na zrušenie platobného rozkazu 17Rob 1361/96 Obcou Holčikovce. Dňa 26.02.2007 bolo súdom vydané opravné uznesenie vo veci vydaného

platobného rozkazu, proti ktorému odporca Obec Holčikovce podal 01.03.2007 odpor. Najvyšší súd SR uznesením z 25.04.2007 pod č.k. 4Obo 68/2007 opravné uznesenie zrušil. Odporca podal dovolanie o ktorom rozhodol NS SR uznesením 29.05.2008 pod č.k. 1Obdo V 50/2007 tak, že dovolanie odmietol. Dňa 14.10.2008 bol vykonaný výsluch svedkov H.K.. X. R. a Q. W.. Dňa 20.10.2008 bol podaný odpor proti platobnému rozkazu z 27.06.1997 Obcou Holčikovce. Krajský súd v Košiciach uznesením z 02.02.2009

pod č.k. 3Cb 4/2008 návrh na zrušenie platobného rozkazu zamietol a podané odpory z 01.03.2007 a z 20.10.2008 odmietol. NS SR uznesením z 27.05.2009 pod č.k. 2Obo 40/2009 uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 02.02.2009 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd v Košiciach uznesením z 18.03.2005 pod č.k. 9Cb 673/99 obnovu konania vo veciach 17Rob 1361/96, 18Rob 1357/96, 9Cb 1832/96 povolil. Najvyšší súd SR uznesením zo 17.12.2009 pod č.k. 1Obdo V 36/2009 dovolanie H.. J. Q. vo veci uznesenia NS SR z 27.05.2009 pod č.k. 2Obo 40/2009, zamietol.

Z rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou pod č.k. 1T 197/04 z 24.08.2005, právoplatný 05.10.2005, súd zistil, že H.. X. R., nar. XX.XX.XXXX bol uznaný vinným zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa, keď ako starosta obce Holčikovce v dňoch 27.02.1996, 07.08.1996 a 06.11.1996 uznal dlh a úroky z omeškania v prospech fi F.L.O.P. H.. J. Q. v celkovej výške 1.496.415,-Sk napriek tomu, že podľa čl. 14 ods.1 písm. o) Štatútu obce nakladať s majetkom obce v hodnote nad 50.000,-Sk spadalo do právomoci obecného zastupiteľstva, pričom v dňoch 11.07.1997, 14.07.1997 a 31.10.1997 prevzal platobné rozkazy Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 18Rob 1357/96 z 01.07.1997 a sp.zn. 17Rob 1361/96 z 27.06.1997.

Podľa § 1 písm. a) zák.č. 514/2003 Z.z., tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zák.č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zák.č. 514/2003 Z.z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak,
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,
3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 6 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 6 ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z., právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 6 ods. 4 zák.č. 514/2003 Z.z., ak bola škoda spôsobená rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktorým orgán verejnej moci prekročil svoju právomoc, nie je zrušenie alebo zmena rozhodnutia pre nezákonnosť podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody.

Podľa § 9 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods.1 zák.č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods.1 zák.č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods.2 zák.č. 514/2003 Z.z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods.3 zák.č. 514/2003 Z.z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 17 ods.5 zák.č. 514/2003 Z.z., v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a pri uplatnení nároku na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku úhrady podľa odsekov 1 a 2.

Podľa čl.48 ods.2 Ústavy SR, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl.127 ods.1 Ústavy SR, Ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl.127 ods.2 Ústavy SR, ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie, zakázať pokračovanie v porušovaní základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo ak je to možné, prikázať, aby ten, kto porušil práva alebo slobody podľa odseku 1, obnovil stav pred porušením.

Podľa čl.127 ods.3 Ústavy SR, Ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že navrhovateľ sa domáha zodpovednosti za škodu podľa lex specialis zák.č. 514/2003 Z.z. titulom nesprávneho úradného postupu, ktorý spočíva v prieťahoch postupu Okresného súdu Vranov nad Topľou vo veci exekúcie pod č.k. Er 3196/97 v spojení s EX 586/1999 v období od roku 1999 do súčasnosti a nezákonnosť rozhodnutí resp. prekročenie právomoci

rozhodnutiami Okresného súdu Vranov nad Topľou z 20.07.2004 pod č.k. Er 3196/1997-138 v spojení s č.k. EX 586/1999, ktorým exekúcia bola zastavená, následné rozhodnutia Okresného súdu Vranov nad Topľou, Krajského súdu Košice a Krajského súdu Prešov.

Porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Vo vzťahu k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je súd toho názoru, že toto porušenie práva je kompetentný preskúmať len Ústavný súd SR, ktorý vždy s poukazom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu po zhodnotení základných kritérií (zložitost' veci, správanie účastníka, postup súdu) konštatuje, či bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Vzhľadom na uvedené všeobecný súd prvého stupňa nemá kompetenciu, v konaní o náhrade škody podľa zák.č. 514/2003 Z.z. preskúmať, resp. zisťovať zbytočné prietahy. Správnosť tohto názoru súd opiera o logický výklad, že ak by prvostupňový súd vo veci náhrady škody podľa zák.č. 514/2003 Z.z. mohol posudzovať postup iného súdu z hľadiska zbytočných prietahov, došlo by k situácii, kedy by prvostupňový súd posudzoval postup iných všeobecných súdov a to i súdov vyššieho stupňa napr. Krajského súdu, Najvyššieho súdu SR, čo je podľa názoru súdu neprípustné (možnosť porušenia inštančného princípu).

Ďalšou nie menej dôležitou skutočnosťou je fakt, že ak by kompetenciu preskúmať porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov okrem Ústavného súdu SR mali aj iné orgány, znamenalo by to, že to isté konanie v rovnakom čase by boli oprávnené preskúmať čo do porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov rôzne orgány, s rôznym stupňom hierarchie (mohlo by dôjsť k viacerým rozhodnutiam, viacerých

orgánov o rovnakej otázke porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, čo vyvoláva zmätočnosť).

V konečnom dôsledku je potrebné konštatovať, že samotnej ochrany práv sa možno domáhať využitím inštitútu ústavnej sťažnosti podľa § 127 ods.1 Ústavy SR a či došlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, je kompetentný preskúmať v súlade s ustálenou judikatúrou Ústavný súd SR. V tejto súvislosti súd musí konštatovať, že Slovenská republika ratifikovala medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách ktoré majú prednosť pred zákonmi SR, ak zabezpečujú väčší rozsah základných práv a slobôd. Keďže čl. 6 ods.1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nárok na náhradu škody pre prípad porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov neupravuje, súd vychádza z platných vnútroštátnych predpisov.

Uvedený názor súdu podporuje novela zák.č. 514/2003 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2013, ktorá v § 9 ods.2 taxatívne vymedzuje z akých podkladov súd pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu pri zbytočných prietahoch v konaní má vychádzať, t.j. z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Keďže navrhovateľ podľa zák.č. 514/2003 Z.z. účinného do 31.12.2012 nepredložil o existencii prietahov rozhodnutie Ústavného súdu SR (uznesenie Ústavného súdu SR z 12.05.2010 pod č.k. III. ÚS 192/2010 sťažnosť H.. J. Q. odmietol); vo vzťahu k § 9 účinného od 01.01.2013 navrhovateľ nepredložil o existencii prietahov rozhodnutie oprávneného orgánu tak ako je vyššie špecifikované; v tejto súvislosti súd poukazuje na samotné zistenie z pripojeného spisu Krajského súdu v Košiciach pod č.k. 3Cb 4/2008 z ktorého zistil, že nálezom Ústavného súdu SR z 10.12.2013 pod č.k. II. ÚS 593/2012 bolo rozhodnuté, že Krajský súd v Košiciach v konaniach pod č.k. 4Cb 1/2008 (18Rob 1357/96) a č.k.3Cb 4/2008 (17Rob 1361/96) porušil základné právo navrhovateľa aby sa vec prerokovala bez zbytočných prietahov a priznal navrhovateľovi finančné zadosťučinenie 1.500,-EUR a náhradu trov právneho zastúpenia; vo zvyšku sťažnosti nevyhovel. Ústavný súd v odôvodnení konštatoval, že k predĺženiu konania prispel aj samotný sťažovateľ i keď oprávnene ale opakovaním niekoľkonásobne podával opravné prostriedky, námietky zaujatosti, požadoval o odročenie pojednávania zo zdravotných dôvodov, na čo ústavný súd prihliadol pri priznaní finančného zadosťučinenia. Súd konštatuje, že navrhovateľ v sťažnosti sa domáhal nemajetkovej ujmy vo výške 17.000,-EUR. Vzhľadom na uvedené súd dospel k názoru, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, resp. na návrhu v tejto časti zotrval nedôvodne, keďže Ústavný súd SR nálezom z 10.12.2013 pod č.k. II. ÚS 593/2012 priznal navrhovateľovi finančné zadosťučinenie za vzniknuté prietahy ktoré pokrývajú obdobie uplatnené v tomto konaní a za nasledujúce obdobie, t.j.

do rozhodnutia súdu takéto rozhodnutie oprávneného orgánu nepredložil. Preto súd v tejto časti návrh zamietol.

Nezákonnosť rozhodnutí, resp. prekročenie právomoci súdu.

Vo vzťahu k nezákonnosti rozhodnutia Okresného súdu Vranov nad Topľou z 20.07.2004 pod č.k. Er 3196/1997-138 v spojení s č.k. EX 586/1999, ktorým exekúcia bola zastavená, navrhovateľ zmenil právnu argumentáciu po rozhodnutí odvolacím Krajským súdom v Bratislave na prekročenie právomoci súdu s odkazom na ust. § 6 ods. 4 zák.č. 514/2003 Z.z. podaním zo 17.06.2012, doručeným súdu 20.06.2012 (č.l. 133) a zároveň rozšíril o rozhodnutie Krajského súdu Košice z 11.10.2007 ktorým zrušil platobný rozkaz, rozhodnutie Okresného súdu Vranov nad Topľou z 02.09.2011 ktorým exekúcia bola zastavená (rozhodnutie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu Prešov 19.11.2012).

V tejto súvislosti treba najprv špecifikovať čo pod prekročením právomoci súdu vo vzťahu k §6 ods.4 zák.č. 514/2003 Z.z. možno abstrahovať. Definovanie právomoci občianskoprávneho súdu vychádza z ústavných pomerov v Slovenskej republike. Podľa čl.142 ods.1 ústavy súdy rozhodujú v občianskoprávných a trestnoprávných veciach; súdy preskúmavajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon. Tento článok ústavy určuje všeobecnú právomoc súdov (okrem Ústavného súdu slovenskej republiky). V rámci tejto všeobecnej právomoci sa stanovuje aj právomoc občianskoprávných súdov. Súdna právomoc je zákonom vymedzený rozsah otázok a súd je ich oprávnený riešiť. Právomoc súdu upravuje § 7 O.s.p., do právomoci ktorého patria veci vyplývajúce z občianskoprávných, pracovnoprávných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov. Ak tieto vzťahy prejednávajú a rozhodujú iné orgány, nie je oprávnený riešiť ich súd. Súdy v každom štádiu konania skúmajú existenciu právomoci súdov na ich konanie a rozhodnutie vo veci. Súd musí konanie zastaviť v prípade absencie právomoci a následne vec musí postúpiť príslušnému orgánu na rozhodnutie a konanie.

Je nepochybné, že navrhovateľ ako prekročenie právomoci súdov a sudcov poukázal na vydanie rozhodnutí (ktoré podľa jeho názoru nemali byť vôbec vydané keďže konanie vo veci platobného rozkazu bolo právoplatne skončené a prebiehala exekúcia), čo je v úplnej právomoci a kompetencii súdov, resp. sudcov a osôb vykonávajúcich úkony v prejednávanej veci za celé obdobie od roku 1999 do súčasnosti (špecifikácia č.l. 585 - 597); a zároveň ako prekročenie právomoci uviedol i samotné postupy ako také napr. „prečo všetko smerovalo k zrušeniu platobného rozkazu 17Rob 1361/1996 sudcom Z.?", „prečo súd doručil odporcovi platobný rozkaz? Čím vytvoril podmienky pre podanie odporu“, atď. špecifikované na č.l. 585 - 597. Súd má zato, že takto špecifikované úkony, rozhodnutia a myšlienkové postupy nemožno definovať ako prekročenie právomoci súdov a sudcov, nakoľko vždy v každom konkrétnom prípade rozhodoval sudca, resp. osoba, orgán na to štátom zriadený ktoré narábajú právomocou poskytnúť ochranu porušenému alebo ohrozenému subjektívnemu právu. Pod právomocou súdov rozumieme sumár oprávnení a povinností decízneho (rozhodovacieho) charakteru orgánov ochrany práva, uplatňovaných pri ochrane porušených alebo ohrozených, subjektívnych práv alebo právnom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb, medzi ktoré nepochybne patrí rozhodovať o návrhoch na obnovu konania, na zastavenie exekučného konania, na doručenie platobného rozkazu a pod. ako v danom prípade.

Vykonávať právomoc spôsobom odporujúcim zákonu znamená porušovať alebo obchádzať zákony alebo právne predpisy vydané na jeho podklade. O prekročenie právomoci ide, ak sa vykonáva činnosť patriaca do právomoci iného orgánu verejnej moci alebo činiteľa verejnej moci. Vzhľadom na vyššie uvedené súd i v prípade prekročenia právomoci musí konštatovať, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno. Súdy konali vždy na základe podania niektorého z účastníkov, resp. podaného oprávneného prostriedku, nekonali svojvoľne, bez právneho základu, ale v zmysle a v súlade so zákonom. Pokiaľ ide o riešenie otázok ako napr. prečo všetko smerovalo k zrušeniu platobného rozkazu 17Rob 1361/1996 sudcom Z.?, prečo súd doručil odporcovi platobný rozkaz? a ďalšie špecifikované na č.l.

585 - 597, tieto nie je možné skúmať vo vzťahu k prekročeniu právomoci, nakoľko majú charakter úvah, myšlienok, ktorými sa ten ktorý sudca pri vydaní konkrétneho rozhodnutia zaoberal, hodnotil, čo nie je možné ako dôkaz vo vzťahu k prekročeniu právomoci použiť; a hlavne nemajú synergiu k podstate prekročenia právomoci orgánu verejnej moci. V tejto súvislosti treba konštatovať, že súdy musia vykonať isté úkony, zvažujú splnenie podmienok pre vydanie rozhodnutia a za tým účelom súd zhromažďuje podklady (dôkazy), hodnotí zistené skutočnosti, právne ich posudzuje, pričom ide o činnosť priamo smerujúcu k vydaniu rozhodnutia. V danom prípade prípadné nesprávnosti či vady sa prejavujú v obsahu rozhodnutia a preto z hľadiska zodpovednosti za škodu môžu byť takéto nedostatky uplatnené len v súvislosti s nezákonným rozhodnutím orgánu štátu. Z uvedeného vyplýva, že ak orgán štátu

pred rozhodnutím nesprávne vyhodnotil podmienky na jeho vydanie a že v dôsledku toho rozhodnutie bolo vydané nesprávne resp. nemalo byť vydané, prípadne malo byť vydané v inej podobe, nemožno hodnotiť z titulu nesprávneho úradného postupu. Tento názor súd opiera o súdnu prax v tom zmysle, že v prípade vydania súdneho rozhodnutia ako podklad pre podanie opravného prostriedku môže byť práve pochybenie orgánu štátu pri zisťovaní podkladov pre vydanie rozhodnutia alebo pri ich hodnotení a následne odvolací orgán posúdi, či k namietanému pochybeniu došlo alebo nie.

Pokiaľ ide o nezákonnosť rozhodnutí, zákonné podmienky upravené v § 6 ods.1 zák.č. 514/2003 Z.z. neboli navrhovateľom splnené t.j., že právoplatné rozhodnutie ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

Náhrada škody.

Právo na náhradu škody majú tí, ktorí boli účastníkmi konania a boli poškodení nesprávnym úradným postupom, nezákonným rozhodnutím. Zodpovednosť je objektívna, založená na kumulatívnom splnení troch podmienok: 1. nesprávny úradný postup resp. nezákonné rozhodnutie 2. vznik škody, 3. príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom resp. nezákonným rozhodnutím a vznikom škody. S poukazom na skutočnosť, že podľa názoru súdu navrhovateľ v konaní nepreukázal splnenie prvej zákonnej podmienky (nesprávny úradný postup, nezákonné rozhodnutie resp. prekročenie právomoci) z dôvodu hospodárnosti konania sa súd so škodou a príčinnou súvislosťou medzi nesprávnym úradným postupom, nezákonným rozhodnutím resp. prekročením právomoci a vznikom škody nezaoberal, preto v tejto časti návrhy na dokazovanie zamietol.

Predbežné prerokovanie nároku.

Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom. Zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. Príslušný orgán neprihliada na žiadosť, ak žiadosť nemá náležitosti a poškodený na výzvu príslušného orgánu v určenej lehote neodstránil nedostatky žiadosti; tým nie je dotknuté právo poškodeného domáhať sa plnenia podľa tohto zákona na súde. Na opakovanú žiadosť príslušný orgán neprihliada. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný.

V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že ide o zákonnú podmienku pre uplatnenie nároku na náhradu škody súdnou žalobou, čo má za následok, že ak navrhovateľ nepreukáže splnenie zákonnej podmienky upravenej v §15 zák.č. 514/2003 Z.z., súd konanie zastaví. Vo vzťahu k rozšíreniu návrhu podaním zo 17.06.2012, doručeným súdu 20.06.2012 (č.l. 133), ktorým rozšíril návrh v časti náhrady škody na 92.903.716,-Sk (3.083.838,40 EUR), návrh v časti ušlého zisku vo výške 25.163.528,-Sk zobral späť a zároveň rozšíril návrh o obdobie nasledujúce po roku 2004 až do rozhodnutia súdu o prekročenie právomoci sudcov v konaniach Okresného súdu Vranov nad Topľou pod č.k. Er 3196/1997 v spojení s č.k. EX 586/1999, Krajského súdu v Košiciach pod č.k. 3Cb 4/2008 v spojení s č.k. 17 Rob 1361/1996 a Krajského súdu v Prešove, nakoľko exekučné konanie nie je právoplatne skončené (exekúcia bola zastavená avšak rozhoduje sa o náhrade trov exekučného konania), súd vyzval navrhovateľa na preukázanie predbežného prerokovania v tejto rozšírenej časti podľa § 15 zák.č. 514/2003 Z.z., pričom súd musí konštatovať, že do vyhlásenia rozsudku navrhovateľ túto zákonnú podmienku nesplnil. Navrhovateľ predložil súdu písomnosti adresované odporcovi:

podanie zo 14.03.2011 (č.l. 284) ktoré bolo odporcovi doručené (č.l. 285), podanie však nekorešponduje s návrhom na náhradu škody a nemajetkovej ujmy ktorá je predmetom sporu, resp. vôbec nevymedzuje právnu, skutkovú stránku veci a ani samotné vyčíslenie, súd toto vyhodnotil, že nemá charakter predbežného prerokovania,

podanie z 27.09.2011 (č.l. 573, 589) vo vzťahu ktorému navrhovateľ nepreukázal jeho doručenie odporcovi a odporca nepotvrdil jeho doručenie, súd vyhodnotil, hoci má všetky znaky predbežného prerokovania, že nebolo odporcovi doručené.

Vzhľadom na uvedené, v časti rozšírenia návrhu súd ustálil, že navrhovateľ nepreukázal zákonnú podmienku pre uplatnenie nároku súdnou cestou a to predbežné prerokovanie príslušným orgánom štátu.

Súd vyhodnotil všetky dôkazy podľa § 132 O.s.p. a dospel k názoru, že navrhovateľ nepredložil v časti návrhu titulom nesprávneho úradného postupu o existencii prietahov rozhodnutie oprávneného orgánu

ktorým podľa §9 zák.č. 514/2003 Z.z. účinnom k 31.12.2012 podľa názoru súdu bol Ústavný súd SR by bolo dôvodné o náhrade finančného odškodnenia rozhodnúť (Ústavný súd SR nálezom z 12.05.2010 pod č.k. III. ÚS 192/2010 sťažnosť Ing. Ladislava Militkého odmietol) a od 01.01.2013 to boli výsledky vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, právoplatné rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti (Ústavný súd SR nálezom z 10.12.2013 pod č.k. II. ÚS 593/2012 rozhodol o porušení základného práva aby sa vec prerokovala bez zbytočných prietahov a priznal navrhovateľovi finančné zadostučinenie 1.500,-EUR); v časti návrhu titulom nezákonného rozhodnutia o prekročení právomoci neunesol dôkazné bremeno a v časti rozšíreného návrhu nepreukázal predbežné prerokovanie orgánom štátu, preto súd návrh zamietol. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti ako i samotnú dĺžku konania je však potrebné konštatovať, ako bolo uvedené i v náleze Ústavného súdu SR z 10.12.2013 pod č.k. II. ÚS 593/2012, že dĺžka konania je zapríčinená i samotnými účastníkmi konania (opakovane niekoľkonásobne podávanie opravných prostriedkov, námietok zaujatosti, požadovanie o odročenie pojednávani) a preto podľa názoru súdu nie je možné prenášať zodpovednosť za priebeh a dĺžku konania na štát. Zodpovednosť na štát možno preniesť len v prípade jeho výlučného zavinenia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Hoci odporca bol v konaní plne úspešný, súd mu trovy konania nepriznal, nakoľko si žiadne neuplatnil.

Súdne konanie je podľa § 4 ods.1 písm. k) zák.č. 71/1992 Zb.z. v znení noviel (v čase podania návrhu) oslobodené od súdneho poplatku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, na tunajšom súde, písomne, dvojmo.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak odvolateľ nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.